

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/989/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

153/2013. (V. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2012. december 17-én előterjesztett **panaszát** a 2013. május 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv –Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. december 17-én a Testület ügyfélszolgálati irodáján adta elő panaszát, melyben kifogásolta a Kerületi Rendőrkapitányság járőreinek panaszos bejelentése alapján megtett intézkedéseit.

I.

A panaszos elsőként előadta, hogy 2012. november 26-án kért rendőri intézkedést, amely intézkedést sérelmezve 2012. november 30-án kért időpontot a Testületnél. A Testület ügyfélszolgálatán történő megjelenésére először kapott 2012. december 10-ei időpontra betegség miatt nem tudott a megjelenni, amit telefonon jelzett, és új időpontot kérve kapta a 2012. december 17-ei dátumot.

A panaszos panaszát előzményeként előadta, hogy kölcsön kívánt kérni egy cégtől, (O. Kft.) és a kölcsönszerződés megkötése céljából először 2012. november 21-én járt a cég irodájában. Ez alkalommal meg is kötöttek egy 2 500 000,- Ft összegről szóló kölcsönszerződést. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos ez alkalommal befizetett: 125 000,- Ft munkadíjat és 20 833,- Ft november havi törlesztő részletet, illetve átadott egy eredeti nyugdíjszelvényt, valamint egyéb iratainak másolatát.

A panaszos ezután 2012. november 26-án reggel 9 óra körül megjelent ismét a cég irodájában, ahol őt a cég dolgozói megfenyegették. A panaszos azért ment el újból a céghez, mert vissza szeretett volna lépni a szerződéstől, tekintve, hogy a cég háttérét leellenőrizve és megismerve meggondolta magát. A panaszost ezután fenyegetni kezdték, illetve az egyik ott dolgozó „neki akart menni”, akit csak egy kollégája tudott visszatartani. A panaszost többször trágár szavakkal illették. A panaszos fenyegetettsége miatt rendőri segítséget kért, először a 112-es, majd a 107-es segélyhívón – a panaszos telefonja szerint 9 óra 55 perckor, illetve 9 óra 56 perckor.

Két rendőr érkezett a helyszínre, de a panaszost nem keresték. A panaszos számára nem vált ismertté, hogy melyik kapitányság beosztottjai érkeztek az irodába, mert nem mondtak semmit, az azonosító számukat pedig nem nézte meg. A panaszos elmondta a rendőröknek a történeteket, illetve, hogy az iratait és a pénzét szeretné visszakapni. „A rendőrök csak azt hajtogatták, hogy a panaszos aláírta a szerződést, nem lehet mit tenni.”

Az egyik rendőr ezután bement – vélhetően – az irodavezető nő irodájába, ahonnan kis idő eltelte után visszament a panaszoshoz és közölte vele, hogy írja meg a szerződés felmondását, azután majd visszakapja az eredeti nyugdíjszelvényt, az egyéb iratokat és a már befizetett pénzt. Közölte a rendőr, hogy ezek után hagyja el a panaszos az irodát. Ezt követően a rendőrök elhagyták a helyszínt, elmentek. A panaszos elmondása szerint megtette, amit a rendőrök kértek, ezután az irodában nem történt semmi.

A panaszos elmondta, hogy nem tudja, hogy a rendőr és az irodavezető között milyen beszélgetés folyt az irodában, amit aggályosnak talál. Véleménye szerint biztosítani kellett volna számára azt, hogy a beszélgetésnél jelen lehessen.

A panaszos megítélése szerint a rendőrök nem segítségére érkeztek, nem hitték el előadását, és azt sem tudja, hogy kik voltak és honnan jöttek. Azt nem vonta kétségbe a panaszos, hogy a helyszínen valóban rendőrök jelentek meg. A panaszos szerint egy jegyzőkönyvet fel kellett volna venni a történetekről, illetve a panaszos véleménye szerint jelenlétében kellett volna a rendőröknek az irodában beszélgetést folytatni a cég képviselőjével.

A Testület tanácsadójának kérdésére a panaszos elmondta, hogy semmilyen felvilágosítást nem kapott. A panaszos 2012. december 7-én tett feljelentést – amelynek másolatát átadta a Testület tanácsadóinak – a Kerületi Rendőrkapitányságon, amely feljelentést idő közben elutasítottak. A panaszos megjegyezte, hogy 2012. november 26-án a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál szintén járt, valamint a PSZÁF-hoz is elment az eset kapcsán.

A panaszos azóta sem kapta vissza a befizetett pénzt és az eredeti nyugdíjszelvényét.

A panaszos átadta a Testületnek az ügyben tett feljelentését, az azt elutasító határozatot, valamint a szerződés felmondásáról kézzel írt dokumentumot.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Kerületi Rendőrkapitányság Körzeti Megbízotti Alosztály két rendőrének – K. r. zászlós és D. r. törzsszászlós – aláírásával a következő jelentés készült.

Az alosztályvezető utasítására készült jelentés a 2012. november 26-án az O. Kft. irodájában tett rendőri intézkedésről.

2012. november 26-án a kerületi ügyelet utasítására jelent meg az intézkedő rendőr a fenti helyszínen található irodában, mivel onnan jogi vitáról érkezett bejelentés.

A helyszínen a bejelentő, a panaszos fogadta a rendőrt. Az intézkedés kezdetén az eljáró rendőr a napszagnak megfelelően köszönt, majd közölte nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát és beosztási helyét. Ezt követően meghallgatta a bejelentőt, aki előadta, hogy az irodában korábban kötött egy szerződést, amelyet kézjeggyel ellátva aláírt. A panaszos írásban minden szükséges tájékoztatót megkapott a szerződéssel kapcsolatban, amit a jelentés szerint a panaszos mondott el. A panaszos elmondta továbbá, hogy a szerződés aláírását követően elment egy ügyvédhez, aki azt javasolta neki, hogy próbálja meg visszavonni a szerződésben foglaltakat. A panaszos elmondása szerint azért érkezett a kérdéses napon a fenti irodába, hogy mindezt megtegye.

Ezt követően meghallgatta az intézkedő rendőr a cég képviselőjét, aki elmondta, hogy a rendőri intézkedést kérő hölgy valóban velük kötött egy szerződést korábban, és aznap azért jelent meg náluk, hogy a szerződést felbontsa, azonban vele nem tudtak kulturált módon beszélni, mert folyamatosan kiabált, fenyegetőzött. Az intézkedő rendőr emlékezete szerint a képviselő azt is elmondta, hogy a panaszos esetében lehetőség volt a szerződés felbontására, amihez azonban az együttműködésére volt szükség.

A helyszínen a fenti két személlyel beszélt az intézkedő rendőr, mindkettőjükkel külön-külön, „mivel együttes meghallgatásukra nem volt lehetőség, mert a bejelentő folyamatosan közbevágott és fenyegette a cég képviselőjét”. Ezen ok miatt hallgatta meg a képviselőt külön helyiségben az intézkedő rendőr.

A felek közötti konfliktus rendezésére a szükséges felvilágosítás megadása volt az egyetlen lehetőség, mivel ekkor már egyértelmű volt az intézkedő rendőr számára az, hogy az ügy nem tartozik a rendőrség hatáskörébe, a tárgyi probléma megoldására polgári eljárás keretében van lehetőség. Ennek okán „a rendőr a felek számára szükséges tájékoztatást megadta” – a kerületi ügyeletet tiszt tájékoztatása mellett –, azaz, hogy a bejelentő feljelentéssel élhet a céggel szemben, azonban mivel a cselekmény nem bűncselekmény, ezért „polgári per során követelheti vissza pénzét”.

A helyszínen tett intézkedésről jelentés, jegyzőkönyv nem készült.

Az intézkedő rendőr végül megjegyezte, hogy tudomására jutott a Robotzsaru Neo rendszer nyilvántartásából, hogy a panaszos feljelentést tett az ügyben, azonban a feljelentést elutasították, hivatkozással arra, hogy a cselekmény nem bűncselekmény.

2) A rendőrség úgyszintén továbbította a panaszos feljelentését, illetve a feljelentés elutasításáról szóló határozatot.

A feljelentés elutasításáról szóló határozatból kiderül, hogy a panaszos 2012. november 21-én egy tanácsadó céggel kötött szerződést abból a célból, hogy hitelhez jusson. A szerződéskötést követően a panaszos 145 800,- Ft-ot fizetett meg a cég javára, azonban az ígért hitelhez nem jutott hozzá.

A beszerzett dokumentumokból a nyomozó hatóság megállapította, hogy a panaszos megbízási szerződést kötött 2012. november 21-én a szóban forgó céggel. A szerződés értelmében a panaszos a cég által szervezett csoport tagjává vált, amely csoport tagjaként a futamidő alatt egy előre meg nem határozható időben 2 500 000,- Ft-ban részesül. A szerződés mellékletét képezte egy tájékoztató és az Általános Szerződési Feltétel, amelyben a fogyasztói csoportban történő részvétel valamennyi feltétele részletesen szerepelt. A tájékoztatóban egyértelműen feltüntetésre került, hogy a cég nem hitelintézet, így pénzügyi szolgáltatásokat – köztük kölcsönöket – nem nyújt. A panaszos a szerződést, a tájékoztatót és az ÁSZF-et aláírta. A szerződés lehetőséget biztosított az aláírástól számított 30 napon belüli indokolás nélküli elállásra, amellyel a feljelentő élt is 2012. november 26-án. A szerződésből eredő fizetési elszámolás és az esetlegesen abból adódó elszámolási viták polgári peres eljárás útján rendezhetők.

III.

A panaszos beadványa kapcsán a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy annak előterjesztésére a 2012. november 26-ai rendőri intézkedés vonatkozásában határidőben került-e sor. A Testület ezért az igazolási kérelem tárgyában az alábbi döntést hozta.

A Testület eljárását az 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 93. §-a értelmében a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a hivatkozott törvényhely első fordulata alkalmazásának volt helye, hiszen megállapítható, hogy a panaszos a sérelmeit már a rendőri intézkedés alkalmával, azzal egy időben felismerte. Ez azt jelenti, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló nyolcnapos határidőt az intézkedés napjától, azaz 2012. november 26. napjától kellett számítani, azaz a nyolcnapos határidő 2012. december 4-én járt le. A panaszos azonban csak 2012. december 17-én jelent meg a Testület ügyfélszolgálatán és adta elő kifogásait.

A panaszos a 2012. november 26-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatosan először 2012. november 30-án – amely időpont megfelel a Testület nyilvántartásában szereplő dátumnak – kért időpontot a Testülettől panaszja személyes előadására. A Testület által elsőként megjelölt időpontban, 2012. december 10-én a panaszos nem tudott megjelenni az ügyfélszolgálati irodán betegsége okán, amit telefonon jelzett is a Testület felé. Panaszát a

Testület által adott második időpontban, azaz 2012. december 17-én adta elő. A panaszos tehát panaszra késedelmes előadásának okaként betegségét jelölte meg, jelezve, hogy időpontot a Testülettől a rendőri intézkedéstől számított nyolc napon belül kért.

A Testület mindezeket – egyrészt tehát azt, hogy a panaszos 2012. november 30-án időpontot kért a Testülettől panaszra előterjesztésére, másrésztől betegségét – a **panaszos késedelmét kimentő körülményként értékelte, ezért a panaszt határidőben érkezettként befogadta, és érdemben vizsgálni kezdte.**

IV.

A Testület a panaszbeadványban megfogalmazott kifogások és a rendelkezésre álló dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette azt, hogy a panaszos bejelentése alapján megfelelően jártak-e el az intézkedő rendőrök, valamint, hogy érte-e bármilyen joghátrány a panaszost a rendőri intézkedés révén.

A Testület a panaszeljárás során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A panaszos előadta, hogy 2012. november 26-án rendőri segítséget kért telefonon keresztül, mivel egy cég – amely céggel korábban a panaszos szerződött – irodájában a cég munkatársai fenyegetőleg léptek fel vele szemben. A panaszos előadta, hogy bejelentésére megérkezett két rendőr, de azt nem tudta megjelölni, hogy melyik rendőrkapitányságról érkezettek, mert „nem mondtak semmit”. A panaszos tehát nem tudta, hogy kik intézkedtek, az azonosítószámukat pedig nem nézte meg.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

A rendőri intézkedés alakiságait tovább részletezi a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Ezeknek a rendelkezéseknek a Testület garanciális jelentőséget tulajdonít, hiszen az így kapott tájékoztatás alapján kerül az intézkedés alá vont személy olyan helyzetbe, hogy képes legyen megítélni a rendőri fellépés jogszerűségét, és megfelelően tudjon élni a panaszhoz és a jogorvoslathoz való jogával.

Szemben a panaszossal az intézkedő rendőr jelentésében úgy fogalmazott, hogy az intézkedés kezdetén – ahol egyébként a panaszos fogadta – a napszaknak megfelelően köszönt, majd közölte nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát és beosztási helyét. Azaz ellentétben a panaszosi előadással az intézkedő rendőr arról számolt be, hogy jogszerűen kezdte meg intézkedését.

A Testületnek nem volt elegendő bizonyítási eszköze ahhoz, hogy a kérdést illetően megtapasztalt ellentmondást feloldja, így nem állt módjában megállapítani azt sem, hogy a rendőri fellépés megfelelt-e a jogszabályi előírásoknak. **Mindezek okán nem volt megállapítható a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme sem.**

2) A panaszos sérelmezte, hogy a bejelentése alapján kérkező rendőrök – azt követően, hogy a panaszos elmondta nekik a történetet, illetve azt, hogy pénzét és iratait szeretné visszakapni – nem tettek semmit, nem nyújtottak segítséget a panaszosnak és még egy jegyzőkönyvet sem vettek fel, csak azt hajtogatták: „a panaszos aláírta a szerződést, nem lehet mit tenni.” A panaszosnak – miután a rendőr a cég irodavezetőjével egy külön szobában, elvonultan beszélgetést folytatott – azt is mondták később, hogy írja meg a szerződés felmondását, azután vissza fogja majd kapni a pénzét és az iratait.

A Testületnek azt kellett vizsgálnia, hogy mulasztottak-e intézkedést a panaszos bejelentése nyomán a rendőrök, illetve, hogy a megismert körülmények alapján az általuk nyújtott felvilágosítás elegendő intézkedésnek bizonyult-e.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a rendőrség védelmet nyújt az életet, testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető, vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. Az Rtv. 13. § (1) bekezdése pedig a rendőr intézkedési kötelezettségével kapcsolatosan a következőket rögzíti: rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszos 2012. november 26-án azt követően kért rendőri segítséget a fenti irodába, hogy ott – állítása szerint – megfenyegették. A panaszos ugyanis napokkal azelőtt szerződést kötött a szóban forgó céggel, azonban ezen szerződéstől a panaszos el kívánt állni. A panaszos a szerződés felmondása érdekében megjelent a cég irodájában 2012. november 26-án, ahol a cég egyik alkalmazottja inzultálni, fenyegetni kezdte. A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedő rendőrök a kerületi rendőrkapitányság ügyeletének utasítására jelentek meg a fentebb megjelölt irodahelyiségben, mert onnan a panaszos jogi vitáról tett bejelentést. A panaszos bejelentése nyomán felmerülhetett annak a gyanúja, hogy a kialakult jogi vita tovább fokozódik és esetlegesen jogsértő cselekménybe (pl.: garázdaság, testi sértés stb.) fordul át. Mindezek okán kétséget kizáróan fennállt a rendőrök intézkedési kötelezettsége az Rtv. már idézett rendelkezései alapján.

A rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható, hogy a rendőrség a helyszínre késedelem nélkül kiérkezett és megkezdte az intézkedést.

A Testület megállapította, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában, az Rtv. hivatkozott rendelkezései alapján jogszerűen kezdeményeztek intézkedést, úgyszintén nem mulasztottak intézkedést, hiszen a panaszos bejelentése nyomán a helyszínen megjelentek.

Ezt követően azt értékelte a Testület, hogy megfelelően tettek-e eleget az intézkedési kötelezettségüknek, a panaszos kifogásolta ugyanis, hogy még egy jegyzőkönyvet sem vettek fel a történetekről.

A kérdés vizsgálata kapcsán az Rtv. 24. § (1) bekezdését vette alapul a Testület a fenti jogszabályhelyek mellett. E szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettsége a rendőrség alapfunkciója, és az állampolgárok szubjektív biztonságérzete szempontjából fontos. A szubjektív biztonságérzet szempontjából pedig azt kell kiemelni, hogy az állampolgár joggal bízhat abban, hogy a rendőrtől segítséget, felvilágosítást kaphat. A segítségnyújtás pedig csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén azonban a szolgálati érdek is alárendelődik az emberi élet óvásához fűződő fontosabb érdekeknek.

Mind a panaszból, mind pedig a rendőrségi iratokból az derül ki, hogy először a rendőri segítséget kérő felet, azaz a panaszost hallgatták meg a rendőrök, és csak ezt követően került sor a cég képviselőjének meghallgatására. A panaszosi előadás és a cég képviselőjének tájékoztatása alapján is arra a következtetésre jutott az intézkedő rendőr pár, hogy a két fél között kialakult vitás helyzet – amelynek alapja egy korábban megkötött szerződés felbontása volt – megoldása nem tartozik a rendőrség hatáskörébe, hiszen a helyzet tisztázására a polgári eljárás kereteiben van lehetőség. Ezen konklúziót levonva az intézkedő rendőr a szükséges tájékoztatást megadta a panaszosnak, nevezetesen, hogy megteheti feljelentését a panaszos a céggel szemben, ugyanakkor pénze polgári peres eljárás keretében követelhető vissza. Az esetről mindezek okán jelentés és jegyzőkönyv nem készült. Ezzel szemben áll azonban a panasz, miszerint a rendőrök tájékoztatása annyiban merült ki, hogy közölték a panaszossal, hogy írja meg a szerződés felmondását, és majd azt követően vissza fogja kapni a nyugdíjszelvényét és a pénzt.

A Testület szükségesnek tartja felhívni a figyelmet arra, hogy kötelmi jellegű jogvitát a felek a polgári peres eljárás keretében rendezhetnek.

A Testület a megismert körülmények és a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a rendőrök nem mulasztottak intézkedést akkor amikor a felek meghallgatását, azaz az adatgyűjtést követően további intézkedést a felvilágosításon kívül nem láttak indokoltnak foganatosítani. Ugyanakkor tekintve, hogy a rendőrség és a panaszos előadása nem egyezik meg abban a kérdésben, hogy mire terjedt ki konkrétan a rendőrök tájékoztatása, ezért a Testületnek nem volt lehetősége megnyugtatóan állást foglalni, arról, hogy a rendőrök megfelelően jártak-e el és tettek-e eleget az Rtv. 24. § (1) bekezdésében meghatározott, feladatkörükbe tartozó segítségnyújtási és tőlük elvárható felvilágosítási kötelezettségüknek. **Mindezek okán a Testület egyrészről nem állapította meg a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, hiszen a Testület álláspontja szerint nem mulasztottak intézkedést**

foganatosítani az eljáró rendőrök, másrésről ugyanakkor ugyanezen alapjog sérelme nem volt megállapítható, mivel a tájékoztatás minősége és terjedelme vonatkozásában a Testület az ellentmondó bizonyítékok között nem tudta feloldani az ellentmondást.

3) A panaszos sérelmezte végül azt, hogy őt és a cég képviselőjét külön-külön hallgatták meg.

A Testület ezen sérelem vonatkozásában, hivatkozással az Rtv. 13. § (2) bekezdésére azt értékelte, hogy részrehajló volt-e a rendőrök ezen eljárása, illetve, hogy okozott-e ezen körülmény a panaszosnak bármilyen jogsérelmet. A megjelölt Rtv. rendelkezés a következőket rögzíti: „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A rendőrség nem tagadta azon körülményt, hogy a rendőrök a helyszínen külön hallgatták meg a panaszost és a cég képviselőjét. Ezen eljárásmodot az intézkedő rendőr a panaszos magatartásával indokolta meg. A rendőri jelentés szerint a panaszos „folyamatosan közbevágott és fenyegette a cég képviselőjét”.

A fenti körülményre utaló adatot a panaszos nem közölt a Testülettel, sőt mi több a panaszos a cég munkatársának fenyegető magatartásáról számolt be.

A Testületnek nem állt rendelkezésére olyan bizonyíték, amellyel a valóságnak megfelelően rekonstruálhatta volna a panaszolt eset ezen részét. **Ezen okból kifolyólag nem volt megállapítható a rendőri eljárás részrehajló volta sem, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme sem.**

V.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy egyrészt nem mulasztott intézkedést a rendőr akkor, amikor megismert vitás helyzetben a felvilágosításon túl egyéb intézkedést nem kezdeményezett, ugyanakkor nem volt megállapítható, hogy megfelelő felvilágosításban részesült-e a panaszos vagy sem, ahogy a rendőri intézkedés részrehajló volta sem. Mindezek okán a Testület a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét egyrésztől nem látta indokoltnak megállapítani, másrésztől pedig a sérelem nem volt megállapítható. Ennek megfelelően a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2013. május 29.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET